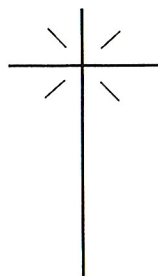

Onni Leinon muistolle

Tekniikan Museon talkoolaisille oli suuri surusanoma kun kuulimme, että Onni Leino oli poistunut joukostamme. Hän oli ottanut Tekniikan museon kehittämisen sydämen asiaksi.

Ensimmäiset talkoolaiset olivat Vesilaitoksen eläkeläiset toimitusjohtaja Eino Kajasteen johdolla. Kajasteen jälkeen seurasi prof. Jaarli Jauhiainen ja radioteknikko Onni Leino. Aloitimme työt heidän johdollaan Tekniikan museossa syksyllä 1971 noin 40 hengen voimalla kaksi kertaa viikossa ja innostus oli suuri.

Onnilla oli ihmeellinen taito hankkia tarvikkeita ja työkaluja. Myös radio- ja TV-vastaanottimia sekä asennustarvikkeita ja mittalaitteita hän sai lahjoituksina. Kun kerroimme mitä tarvittaisiin, niin hän sanoi, ”minä koitan hankkia”.

Onnilla oli pitkä tie radiotekniikan taipaleella. Moni talkoolainen oli hänen kanssaan I:llä radiotekniikan iltakursilla vuonna 1928–29, sekä jatkokursseilla 1933. Perustimme silloin myös Radioteknillisen Seuran ja Onni oli Seuran viides puheenjohtaja ja harvinaisen pitkän ajan vuodesta 1939 vuoteen 1978 asti.

Pitkän ja vaativan elämäntyön hän teki Philips-yhtiöllä, josta hän siirtyi sairaseläkkeelle. Pätevä ammattimiesura toi hänelle uusia luottamustehtäviä joita hän hoiti kiitosta ansaitsevalla tavalla. Sodan aikana hän oli ryhmässä, joka kehitti kaukopartiomiehille erittäin tärkeätä ”Kyynel”-radiolähetintä.

Sodan jälkeen hänet valittiin toimikuntaan, joka laati radiomiesten koulutusohjelman sekä vaatimukset radioteknisille ammattinimikkeille

Ihmisenä Onni oli kaikkien kunnioittama, sillä hänen valoisa, lämmin suhtautumisensa työtovereihin oli aitoa. 70-vuotispäivänä 28.2.1980 Onni Leino sai Museotalin ansioistaan Tekniikan museon hyväksi.

Antakaamme kuitenkin Onnin itse kertoa talkootyöstä omin sanoin. (V valtakunnallisilla museopäivillä 22.4.1981).

”Ketkä ovat he, jotka näin vailla korvausta ovat ryhtyneet tähän aika epäitsekäaseen työhön: he ovat eläkkeellä olevien professorien, insinöörien, teknikoiden, ammattimiesten jopa upseerien joukko, jolla on rakkaus tekniikkaan. Heillä jokaisella on pitkäaikainen kokemus tai harraste tekniikan alalta. Täällä tarvitaan sekä teorian tietoa että käytännön kokemusta. On osattava suorittaa tehtäviä vaillinaisin työvälinein ja korvattava tämä puutos ammattitiedoin ja taidoin.

Mitä sitten talkootyö on antanut meille:

Olemme elämässämme kaikki olleet täystyöllistettyjä alallamme, kiinnostuneita omasta tekniikastamme, jopa muustakin tekniikasta. Siksi se rakkaus tekniikkaan ei sammunut eläkkeelle siirryttäessä. Mikä muukaan olisi mielekkäämpää kuin jatkaa jo viitoitettua tietä, mutta nyt vain omilla ehdoilla.

Tietoisuus siitä, että vielä näin vanhanakin, yli 70-vuotiaana, voi palvella tulevaisuutta, on kannustimena ponnistuksiimme. Tiedämme jokainen, että me emme museota tarvitse, vaan tekemämme työ koituu seuraavien sukupolvien hyväksi.”

Me Radioteknillisen Seuran veteraanit rakennamme muistovitriiniä, jossa esitämme muistoja Radioteknillisen Seuran 55-vuotistaipaleelta. Seuran toiminta oli myös Onnin sydäntä lähellä.

Olkoon se myös kunnianosoitus Onni Leinon suurenmoiselle elämäntyölle Tekniikan museon kehittämisessä.

O.M.

Radioteknikko Onni Leino s. 28.2.1910 ja k. 25.9.1983.